

**KASZAP ISTVÁN
JEZSUITA
SZAKKOLLÉGIUM
évkönyve 2020/21**

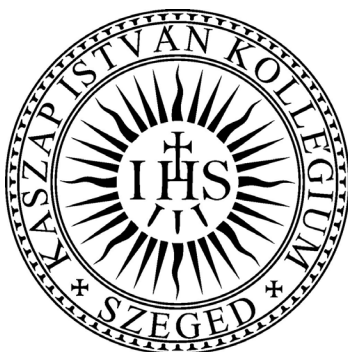
KASZAP ISTVÁN JEZSUITA SZAKKOLLÉGIUM

ÉVKÖNYV

2019-2020

SZEGED, 2020.

Szerkesztő: Balog Péter
Nyomdai előkészítés: Katus Norbert

Kiadó:

Kaszap István Kollégium
6722 Szeged Jósika u. 33.
www.kijk.hu
www.facebook.com/kaszapkoli

Felvételi:

Minden év januárjában és augusztusában

Információ: www.kijk.hu/felveteli/felveteli

Email: kaszap@kijk.hu

TARTALOMJEGYZÉK

KÜLDETÉSNYILATKOZAT	7
LECTORI SALUTEM IN DOMINO!	8
A KOLLÉGIUM RÖVID TÖRTÉNETE	10
A SZAKKOLLÉGIUM MŰKÖDÉSE	13
Diákbizottság és a felvételi bizottság felépítése	14
DB fórum	16
Felvételi rendszer	16
Tanulmányi elvárások	17
Teamek	19
SZAKMAISÁG	21
Kollégiumi kurzusok	22
Önképző körök	32
Egyéni kutatások	35
Önkéntesség	37
Koliestek	38
LELKISÉG	39
Rekollekcó 2019	40
Rekollekcó 2020	41
Szentségimádás	42
A kollégium adventje	43
Kaszap István nap	43
KÖZÖSSÉG	45
Gólyatábor 2019	46
Gólyatábor 2020	48
Szülinapozás	50
Ballagás	51
A KOLLÉGIUM ÚJ TAGJAINAK BEMUTATKOZÁSAI	53
KÉPEMLÉKEK	71

KÜLDETÉSNYILATKOZAT

A Kaszap István Egyetemi Kollégiumot 2011-ben a Jezsuita Rend Magyarországi Rendtartománya hozta létre azzal a meghatározott céllal, hogy a felvételt nyert egyetemi hallgatók számára biztosítsa azt a minőségi – szellemi, lelki, fizikai – környezetet, mely elősegíti az emberi növekedésüket, szakmai elmélyülésüket, szélesebb körű tájékozottságukat a műveltségek területén. Kiemelt törekvésünk, hogy segítsük hallgatóink tehetségének kibontakozását – Katolikus Egyház, ill. más egyházi közösségek – az egész magyar társadalom javára. Küldetésünk, hogy hallgatóink a keresztény értékrend szerint élők, képességeikkel élni tudó értelmiséggé, másokért élő embereké váljanak.

LECTORI SALUTEM IN DOMINO!

Történelemszemléletünkben a világ eseményei Istennel való párbeszédünk része, bátorítás, hivatásébresztés, az emberség teljességére meghívó szó, felhívás a nagyobb felajánlásra és a nagyobb bizalomra: „ne félj, csak higgy!” (Mk 5, 36b)

Tágabb, de szűkebb környezetünkben is tanúi lehetünk olyan változásoknak, amelyek alapjaiban kérdőjelezik meg keresztény értékrendünket, sőt még hitünk apróbb építőelemeit is. Apokaliptikus kor, amelyben azonban meggyőző hangot hallunk ki: „Bízzatok, én legyőztem a világot!” (Jn 16,33)

Kis és hangos csoportok szövetségese a megromlott emberi természet. A „kommunikációs” eszközök tehetetlen médiumok a felhasználó kezében, amelyek egy-egy pontot kiragadva a „teljes világot” közlik a kevéssé gondolkodóval. Tálalás és kamera beállítás kérdése csupán, s világeseményé válik néhány ember okos manipulációja.

E tendenciózus beállítások és visszamenőleges történelemértelmezések mellett, a csendes, becsületes munka könnyen háttérbe szorulhat, s az egyéni hősiesség, tanúk híján az értelmetlenség homályába vész. Az Evangélium szemlélete szilárdíthatja meg képlékeny világunkat:

*„Csodát művelt erős karjával:
a kevélykedőket széjjelszórta,
hatalmasokat elűzött trónjukról,
kicsinyeket pedig felmagasztalt;
az éhezőket minden jóval betölti,
a gazdagokat elbocsátja üres kézzel.” (Lk 1, 51-53)*

Kollégiumi életünk méretarányosan képezi le mindazt, ami a világban zajlik. Mi is rendelkezünk „kisebbségekkel”, érdekérvényesítéssel, a pont végtelenné válásával, a csendes munka értelmetlenségének kísértésével. A titokban magunk mögött hagyott rendetlenség, befejezetlenség, bár talán önmaga előtt hőssé teszi az elkövetőt, hisz a világ szemében okos, de immáron kimondatott a szív ítélete: „megmértél és kevésnek találtattál!” (Dán 5, 27)

Szakkollégiumunk azokat kívánja összegyűjteni, akik életében az evangéliumi remény teljes életre képesít, s olyaná tesz, akikben az örök teremtő erő molekulányi ősforrása van jelen.

Az La Fontaine-i állatmese teknősei vagyunk a világméretű eszmei versenyben, akik nyúllal kényszerülnek mezőnyt futni, töretlen következetességgel emelgetve lábunkat a pályán. Esélytelenségünk oly kiáltó, hogy egy pillanatra sem hátrálunk meg a becsületesség kitartásával, hanem a történelem Urára és Bírójára bízunk esélyeink mérlegelését.

Íme, néhány fejezet törekvő életünkből, amely pillanatokot ragad meg, azzal a reménnyel, hogy jóllehet néhány töredék csupán, de valami keveset mégis csak megmutat életünkből.

P. Hess István SJ. igazgató

A KOLLÉGIUM RÖVID TÖRTÉNETE

A kilencvenes évek végén Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya nagylelkű ajándékot kapott dr. Bérczy Tibornétól, Ancika nénitől, aki felajánlotta családi házát a Rend céljaira. Átmeneti időre, az akkor Szegeden tartózkodó Sacre Coeur nővérek rendháza lett az épület.

A tervek elkészültével megkezdődött az építkezés, hogy az addig a Dóm tér 5. sz. alatt lévő Noviciátus új, önálló székhelyet kapjon. 2002-ben készült el a közel ezer négyzetméteres épület, négy szinten. Rendi növendékek kaptak elhelyezést néhány, a Szegedi Hit tudományi Főiskolán tanító jezsuita mellett. 2006 telén, a Renden belüli személyi változások miatt, a noviciátus Budapestre költözött.

A kiürült épület és az egyetemista csoport tagjainak egymáshoz fűződő jó kapcsolata révén felmerült az ötlet, hogy az épület szolgáljon albérletként. Ebben az időben az épület földszintjén a „Remény Háza” segítő alapítvány működött, így a fiatalok az emeleteket vették birtokukba. Ekkor még a templomi közösségek és csoportok is használták az épületet.

Alapító igazgató P. Pakot Géza SJ. volt, aki sokat tett azért, hogy az épület alkalmassá váljon fiatalok elhelyezésére, pl. megfelelő berendezés után nézett. Munkáját P. Rigó Jenő SJ. folytatta, aki három éves szegedi tartózkodása alatt növelte a kollégium felszereltségét, a „Remény Háza” alapítványnak más albérleti lehetőséget ajánlott fel, hogy az épület teljes egészében a fiataloké lehessen. Jenő atya munkája révén lehetővé vált a kollégiumi státus elnyerése, melynek hivatalos dátuma 2011. A Kollégium fenntartója Jézus Társasága.

Hamarosan önálló jogi személyként, mint az épület bérlőjeként, megalakult a Kaszap István Kollégium.

Minden évben történtek átalakítások, bővítések, erőfeszítés, hogy a noviciátus épületéből a kollégiumi életnek megfelelő élettér alakulhasson ki. Az eredeti 22-es létszámot az idők folyamán 34 főre bővítettük, egyes szobák kétágyassá váltak, ill. sikerült önálló szobákat kialakítanunk. Új közösségi terek jöttek létre: irodák, fogadószoba, vendégszoba, ebédlőkonyha, közösségi terem, biciklitároló. A tanulókból három szobát alakítottunk ki így sikerült növelni a létszámot, a kápolna pedig átadta a helyét a tanulóknak és a könyvtárnak és a kápolna kisebb, de bensőségesebb lett.

Nyáron a konyha is megújult, a régi bútorokat újak váltották fel és teljesen új burkolatot is kapott a padló. Szeretnénk itt is megköszönni a Bak családnak a konyha tervezését.

A SZAKKOLLÉGIUM MŰKÖDÉSE

DIÁKBIZOTTSÁG ÉS A FELVÉTELI BIZOTTSÁG FELÉPÍTÉSE

A megújult rendszer eltér működésében és abban is elődjétől, hogy a Diákbizottságot egy teljes tanévre választották meg a kollégisták a korábbi tavaszi és őszi félév helyett. A működésben beállt változás annak eredménye, hogy a Diákbizottság tagjai team koordinátorok is egyben, így a kollégiumi közösség által véghez viendő projektek szervezése és felügyelete közvetlenül a hatáskörébe tartozik.

A 2020/21-ES TANÉV DIÁKBIZOTTSÁGÁNAK TAGJAI:

- Szczerba Roland (elnök)
- Balog Péter (Környezeti team koordinátora)
- Bokor Livia (Lelki team koordinátora)
- Nagy Márton (Közösségi team koordinátora)
- Rónaszéki Júlia (Kommunikációs team koordinátora)

FELVÉTELI BIZOTTSÁG TAGJAI:

- Kuti Lilla
- Papp Zsófia
- Inges Dorottya

TANULMÁNYI TANÁCS TAGJAI:

Kollégiumunk működését támogató, szakmai-, és társadalmi megbecsültséggel bíró „szenátusunk”, akik felelős konzultációval nyomon kísérik tanulmányi rendünket és a kollégiumi életünket.

- Prof. Dr. Farkas Beáta, SZTE GTK
- Prof. Dr. Balogh Elemér, SZTE AJK
- Prof. Dr. Dux László, SZTE ÁOK, Biofizika Intézet

IGAZGATÓK (REKTOROK):

1. P. Pakot Géza SJ. (2007–2010)
2. P. Rigó Jenő SJ. (2010–2013)
3. P. Hess István SJ. (2013–)

KOLLÉGIUM DIÁKBIZOTTSÁGI TAGJAI:

2019/20

- Szenes András (elnök)
- Dreiszker Júlia
- Kapitány Fanni
- Móczár Boróka
- Rónaszéki Júlia

2018/19

- Szenes András (elnök)
- Balog Péter
- Janzsó Annamária
- Kapitány Fanni
- Krizsán Atilla

2017/18

- Hende Dóra
- Molnár Anna
- Móczár Boróka

2016/17

- Matolcsy Katalin (elnök)
- Dreiszker Júlia
- Halász Fanni

DB FÓRUM

Kollégiumunkban, a közösségi teremben tartjuk a DB fórumot. Ez egy fakultatív programpont, aminek folyamán a Diák Bizottság és a kollégium lakói tudnak értekezni egymással. Annak érdekében, hogy minél többen részt tudjanak venni a gyűlésen, és mindenkinek legyen lehetősége előterjeszteni ötleteit, illetve meghallgatni másokét. A fórumot általában hétköznap este tartjuk. Az elején az elnök ismerteti a napirendi pontokat és a témákat, amiről hallani és beszélni fogunk. Ezt követően a csapatok vezetői beszámolnak eredményeikről és terveikről. Megbeszéljük a felmerülő problémákat, melyekre megoldásokat keresünk, közösen ötletelünk és tervezünk, új dolgokat vezetünk be kollégiumunk életébe a minél sikeresebb és hatékonyabb folyamatos fejlődés érdekében. A fórumon való jelenlétet, lévén hivatalos gyűlés, dokumentáljuk és jegyzőkönyvben rögzítjük, hogy minden fontos részlet visszakövethető legyen. A dokumentumokat a későbbiekben átadják Igazgatóknak, aki jóváhagyja a történeteket, illetve az elnök beszámol neki az eseményekről. Ezzel válik végleg hivatalossá az önszervezésű működésünket segítő hivatalos fórum.

FELVÉTELI RENDSZER

A Kollégiumunkba való felvételi több lépcsőből álló eljárás. Az első lépcsőfok megugrásához a felvételizőknek csupán egy kitöltött kollégiumi jelentkezési lapot, egy egyházi referenciát, egy fél oldalnyi terjedelmű motivációs levét, egy kitöltött felvételi kérdőívet, egy amerikai típusú fényképes önéletrajzot és egy szabadon választott témában megírt esszét kell elküldeniük a Kollégium e-mail címé-

re. A második lépcsőfok egy kellemes hangulatú, délutáni baráti beszélgetésben valósul meg. Kíváncsiak vagyunk a leendő kollégistáinkra, gondolkodásukra, szemléletmódjukra, a beszélgetést a Felvételi Bizottság valósítja meg a Diákbizottsággal és a Vezetőséggel karöltve.

TANULMÁNYI ELVÁRÁSOK

Kollégiumunkban az elvárások három fő pillérre épülnek: a szakmaiságra, a közösségre és a hitéletre. Minden kollégistának ezek alapján egy félévben részt kell vennie egy nagykurzuson, egy kiskurzuson, a kollégiumi esteken és egy rekollekción. Ezek mellett adott óraszámban önkénteskednie kell, illetve heti szinten el kell járnia hittanra. Mivel kollégiumunk célja az is, hogy mindenki a saját szakán kiemelkedően végezzen, ezért a kollégium lakóinak 3,5-ös tanulmányi átlagot is teljesíteniük kell.

Szakkollégiumunkban a 2019/2020-as tanévben is 2-2 tanulmányi - és műhelynapon vehettünk részt. Az első félévben a forgó rendszerben Filozófia, ez évben dr. Petres Erika Lucia nővérrel, és Teológia - Bevezetés Krisztus misztériumába címmel dr. Török Csaba tartott szemináriumi alkalmat. A műhelynapok tekintetében az őszi félévben ismét D. Molnár Éva Tanulásmódszertan előadását hallgathatták első és másodéveseink, valamint Bucskóné Lehota Ágota és Piros Adorján készítettek fel minket párkapcsolatra és a családi életre.

A tavaszi félév szakkollégiumi tanulmányainkat tekintve rendhagyóra sikeredett két szempontból is. Idén először a Morus Vezetőképző Akadémia oktatói tartottak nekünk kurzust műhelynapok

alkalmával, melyeknek témáját a szakkollégisták választották ki. A koronavírus-járvány okozta válsághelyzet miatt azonban ezeket a kurzusokra csak online volt lehetőség megtartani. Rendhagyó alkalmak voltak a tekintetben is, hogy egy hét különbséggel szombaton délelőtt hallgathattuk meg Lovas Évát prezentációs technikák és időgazdálkodás, valamint Dávid Róbertet az önismeret témakörében. A tanulmányi napok tavasszal kommunikáció és jogtudomány voltak Marton Árpád illetve rendhagyó módon Prof. Dr. Homoki Nagy Mária vezényletével.

TEAMEK

KOMMUNIKÁCIÓS TEAM

Kommunikációs team fő célja a megfelelő kapcsolatteremtés mind a kollégiumon belül a tagokkal, mind a többi szakkollégiummal akár Szegeden akár az ország többi részén. A külsős rész elsősorban a többi kollival kommunikál, illetve aktívan részt vállal a szakkollégiumi mozgalomban. Általában olyan formában, hogy a pesti rendezvényeken részt veszünk és hazahozzuk az izgalmas és megfontolásra érdemes újdonságokat. Izgalmas és nagy felelősséggel járó munka a miénk, de abszolút megéri hiszen rengeteg a lehetőség a kolival valódi formálására, a szakmai előrelépésre és a kapcsolatépítésre. A team munka élményéről nem is beszélve! A team belső divíziója pedig arra törekszik, hogy e közösség minden tagja naprakész információval rendelkezessen a kollégium- és a külvilág által szervezett programokról, azok legkülönfélébb kommunikációs csatornákon történő híresztelésével (és többszöri hangsúlyozásával). E sorok írása közben sajnos bebizonyosodott, hogy nehéz a közhelyeket elkerülve megfogalmazni röviden mi is a team célja. Valami ehhez hasonlatos lehet: a hasznos és életető információ folytonos áramoltatása (mellékesen vö. az újabb tudományos álláspontokkal miszerint az univerzumunk legegységesebb építőköve az információ!)

KÖRNYEZETI TEAM

Gondolkodtál már azon, mennyi háttérmunka szükséges ahhoz, még egy ilyen kis kollégiumban is, hogy a lakók otthonosan érezhessék magukat? A környezeti team az a munkacsoport, akik ezeket a feladatokat elvégzik. Például kiviszik a szemeteseket, tesznek magokat a madáretetőbe, kitisztítják a mosógépeket. Hasonló ru-

tin feladatok mellett még olyanokra is jut időnk, mint például egy komposzt létesítése a kollégiumban, a szemét szelektív gyűjtése, ezzel is csökkentve a kollégium ökológiai lábnyomát.

KÖZÖSSÉGI TEAM

A közösségi team tagjaként a kollégium életének szervezésében vehetek részt. Nemcsak a szokásos és rendszeres programok logisztikai vezénylése a mi dolgunk, bár ezek is igen sok teret adnak a kreativitásnak. Ám ezen kívül mindenféle spontán szerveződő együttlétnek is mi vagyunk a kiötlői, megvalósítói. Legyen az a havonta tartott kollégiumi est, az év végi ballagás, egy közös biciklis túra, esetleg egy társasjáték-est, a mi csapatunk igyekszik a tőle telhető legjobban megszervezni, odafigyelni a dekorációtól az ételen keresztül a közösség lelkesítéséig mindenre.

LELKI TEAM

A lelki teamet talán egy csomag sütőporhoz tudnám hasonlítani a kollégium süteményében. Lényegtelen, hogy az említett cukrászkészítmény savanykás, sziruposan édes, sós vagy esetleg éppen kissé keserű, minden esetben szüksége van valamire, ami életre kelti, ami belül megmozgatja, hogy betölthesse a célját, és ne csak fogyasztható, hanem különlegesen finom süteménnyé váljon. A lelki team munkája ugyanúgy láthatatlan, mint az egyszeri járókelő hite. Csak akkor érzékelhetjük, amikor beszédbe elegyedünk az illetővel, vagy amikor döntéshelyzetben látjuk. A lelki team igyekszik segíteni a kollégistáknak abban, hogy mindig emlékezzenek rá, mi az igazán fontos. Ha elcsüggedtünk, kihez érdemes fordulni. És hogy végül kinek érdemes köszönetet mondani a mindennapokért, amelyeket -végső soron- ajándékként kapunk.

SZAKMAISÁG

KOLLÉGIUMI KURZUSOK

TANULÁSMÓDSZERTAN

Szorgalmi időszak közepe, az ember még nem feltétlen érzi teljes súlyát az aktuális órarendjének, a vizsgaidőszak még „olyan messze van”. Különbösen is, majd keményen fogunk tanulni. Most még jobb nem is gondolni az egészszre.

Persze mindez csak egy halványan elfutó gondolat a fejünkben, mert bár a tanév kezdetekor igen nehéz visszarázódní, mégiscsak azért jöttünk egyetemre, hogy képezzük magunkat, hogy egyszer majd azt csinálhassuk, amire elhívást érzünk magunkban. Szemléletünk formálásában jelentős szerepet vállal a kollégium, amely szakkollégiumként rengeteg plusz programot és lehetőséget jelent mindannyiunk számára. Ilyen jellegű alkalmak a félévente kötelező tanulmányi- és műhelynapok is.

Ebben a szemeszterben ismételtén lehetőség nyílt a Tanulásmódszertan műhelyen való részvételre, elsősorban az elsőéves, frissen felvett kollégiumi lakóknak, ugyanakkor más, felsőbb éves is bátran csatlakozhatott.

Őszintén szólva harmadéves tanárszakos hallgatóként egy csekély szkepticizmussal indultam neki a napnak, mivel korábbi években volt hasonló jellegű kurzusom az egyetemen. Mindezek ellenére abszolút nem bántam meg a részvételt!

Hamar elszállt minden kétségem, amikor száraz tényanyag helyett a valóban fontos információkat kaptuk meg D. Molnár Éva egyetemi oktatótól, aki külön hangsúlyozta a lifelong learning meghatározó szerepét az életünkben. Legjobban azt szerettem a kurzusban, hogy önismereten, önismerettel kapcsolatos feladatokon keresztül jöhetünk rá és tanulhattuk meg, hogy nekünk mi az a tanulási módszer, amely beválhat, továbbá, hogy miért is halogatunk és mégis mit kezdhetünk az ezzel az egyébként általánosnak mondható, sokakat érintő problémával.

A műhelynap után, ha nem is teljesen új emberként, de sokkal tudatosabb, önmagára jobban odafigyelő, lelkesebb egyénként ment fel mindenki a szobájába... természetesen tanulni. :)

Ignéczi Dóra

FELKÉSZÜLÉS A CSALÁDI ÉLETRE - PÁRKAPCSOLAT

2019 október 5-én lehetőségünk adódott részt venni a „Felkészülés a Családi életre – Párkapcsolat” címmel megrendezésre került műhelyen, amelyet Bucskóné Lehota Ágota és Piros Adorján, a Szeged-Csanádi megyei Pasztorális Helynökség munkatársai tartottak

meg. A foglalkozás célja az volt, hogy szakmai szemmel is ráláthassunk a kapcsolatok mögött rejlő elvárásokra, a párválasztás nehézségeire, okaira és a családban megoszló szerepekre. A nap bevezető játékokkal kezdődött, így könnyebben be tudtunk kapcsolódni az előadás menetébe. Az egyik játék keretében három jó- illetve rossz tulajdonságot kellett felírunk papírlapokra, majd azokat „eladni” a másiknak, ezzel azt szimbolizálva, hogy tartós kapcsolatban élők

átveszik egymás tulajdonságait. Ezután csoportmunkában sztereotípiákról kellett eldöntenünk, hogy melyik nemre vonatkozhatnak, majd később megvitattuk, hogy mindenki egyetért-e a csoportmunka végeredményével, illetve, hogy mely sztereotípiákat találjuk alaptalannak, és melyiket nem. Ebéd után különváltunk nemek szerint, és lejegyeztük, hogy melyik nem mit vár el a másiktól egy kapcsolatban, majd megbeszéltük közösen a tapasztalatokat. A nap zárásaként kettévált a csoport, a fiúk és a lányok is más helyen folytatták a programot, hogy külön beszélhessük meg a férfiak, illetve a nők családban betöltött szerepeit. Én személy szerint sokat tanultam a napból, és különösen örültem neki, hogy ennyire interaktív volt ez a műhely. Ezúton is szeretném megköszönni az előadónak az igényes előadást.

Papp Zsófia

BEVEZETÉS A KRISZTUS-MISZTÉRIUMBA

„Belekerült, mint Pilátus a Credoba”. Ebből az alapgondolatból indult ki Prof. Dr. Török Csaba, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem lelkésze és óraadója a Bevezetés a Krisztus Misztériumba c. tanulmányi napon. Azt az ellentmondást veti fel, hogy Pilátus valódi személy volt, pont úgy, mint Jézus emberségében, vagyis nem a hitünkkel kell őt befogadni. Hiszen Jézus egy valóságosan élő zsidó férfi volt. A megdöbbentő kezdést követően számos filozófus, teológus és történész munkáján keresztül merülhettünk el egyre mélyebben abban, hogy ki is volt a történelemben belépett Isten, Jézus Krisztus és ez hogyan bolygatta fel 2000 év történetét. Dr. Török Csaba természettudósokat megszégyenítő logikával és racionalitással magyarázta el a vallásunk eredetét és hitünk megalapozottságát. Igazán építő hatású volt a kurzus mindannyiunk számára. Megmutatta, hogy így lehetünk csak hiteles keresztények, ha megértjük, hogy hitünk milyen biztos alapokon nyugszik.

Szabó Teodóra

BEVEZETÉS A JOGTUDOMÁNYBA

A felelősséget vállaló, keresztény értelmiségi felnőtté válást elősegítő, kollégiumunkban különböző állandó kurzusokat van lehetőségünk elvégezni, ezek egyike a jog. A tanulmányi nap valójában egy előestényi alapozásból, és egy szombati intenzív kurzusból állt. Az olvasó felteheti magának a kérdést: vajon lehetséges-e teljeskörű jogi alapismereteket szerezni ilyen rövidke idő alatt? A válasz természetesen nem, de egy tanulmányi napon nem is feltétlenül a lehető legtöbb ismeret átadása a cél.

A célunk - ami a fent említett tanulmányi napon mintaszerűen megvalósult – sokkal inkább az ismereteink folyamatos bővítése melletti elköteleződés segítése. Professzor Dr Homoki Mária tanárnő volt dékánhelyettes, a jogtörténet professzora a jogrendszerek, legelső sorban is a magyar jogrendszer kialakulásán, történetén keresztül mutatta be nekünk, mire is alapszik a mai magyar jog, mi miatt és hogyan válhatott olyanná, amilyennek napjainkban tapasztaljuk. A történelmi példákat életszerű szituációkkal modelleztük, (volt lehetőségünk például ősmagyar nemzetségfők szerepében tisztelegve megegyezni egymással egy leánykérésen) és gyakran hasonlítottuk

mai politikai, jogi jelenségekhez a régmúlt történéseit. Felelevenítettük a gimnáziumból jól ismert történelmi eseményeket, ezúttal más megvilágításban: a döntések jogi és társadalmi hátterének ismeretében megérthettük a Szent Korona meghatározó szerepét nemzetünk jogrendszerében, és átértékelhettük az áprilisi törvények megítélését európai viszonylatban is.

Miután Homoki Mária tanárnő belehelyezett minket a magyarországi jog történeti kontextusába, jóval könnyebb volt aktuális kérdéseket átlátnunk és megvitatnunk. Elsősorban orvosi, etikai és pedagógiai területeken értekeztünk, szó volt abortuszról, öröklésről, megismertük a tanszabadság fogalmát. Ami talán a leglényegesebb volt, az a Tanárnő alábbi, egész tanulmányi napunkon átívelő gondolata volt: Nincs jog erkölcs nélkül. A tanárnő a hozzánk való viszonyulásával, megnyilatkozásai módjával alátámasztotta az elénk állított, keresztény emberre jellemző belső tartást, amely nem tűr részrehajlást, vagy becsstelenséget. Azt hiszem, mindannyiunk nevében állíthatom, hogy előadásával mindannyiunkra rendkívül mély benyomást tett, ami segíteni fog, hogy kollégiumi pályafutásunk végeztével azokká a bizonyos felelősséget vállaló, keresztény értelmiségi felnőttekké váljunk.

Inges Dorottya

KOMMUNIKÁCIÓ ÉS MÉDIA

Az egyetem bezárása előtti utolsó közös szombatunkon ellátogatott hozzánk Marton Árpád televíziós személyiség, művészeti író, kritikus, újságíró, költő – és még sorolhatnám -, akivel az együtt eltöltött idő alatt nagyon sok izgalmas, érdekes témáról volt alkalmunk beszélni leginkább nyilván kommunikáció és média kapcsán.

Péntek este tartottunk egy bevezetőt, ahol rövid bemutatkozás után fel kellett írunk az első 10 fogalmat, ami eszünkbe jut arról a szóról, hogy kommunikáció. A rádión keresztül a közösségi médián át a fake news-ig minden szó elhangzott, ami csak ehhez témakörhöz kapcsolódik, ez jó beszélgetésindítónak bizonyult.

Szombaton ismét egy gondolatébresztővel kezdtük, majd 4 csoportra oszlottunk: egy újságos, egy rádiós, egy tévés és egy internetes csoportra. A feladatunk az volt, hogy meggyőzzük a többieket a mi platformunk előnyeiről: hiteles, igényes, gyors, multimédiás, színes, hangos stb... Azt hiszem, nem aratott senki sem egyértelmű győzelmet.

Ezután meghallgattuk Chopin gyönyörű op. 48-as Nocturnjet először felvételtől, majd Dabóczi Bence előadásában (kiderült egészen véletlenül, hogy el tudja játszani a darabot). A feladatunk ezzel kapcsolatban az volt, hogy elmondjuk, milyen érzéseket váltott ki belőlünk: volt, akinek egy szép családi idill volt, akinek a felüldítő halál és volt, akinek egy hullámvölgyekkel teli szerelmes történet jutott eszébe. Abban mindenki egyet értett, hogy a zene üzenetet hordoz, kommunikációs stratégiája van. Majd párosával kaptunk

fotókat, amikről el kellett dönteni, hogy szubjektívak-e vagy objektívak. Láttunk portrét Tolsztojról, nyugdíjas táncklubot, karikázó lányokat az 50-es évekből, még egy pékműhelyet is belülről. Nem volt teljes egyetértés annak kapcsán, hogy vajon a kép beállított-e vagy spontán készült. De ez a vita könnyed csevegés volt a következőhöz képest.

Utolsó gyakorlatként két pártra oszlottunk: az egyik a cenzúra mellett, a másik ellene szólt. Ha szólásszabadság van, írhatok gyűlölködő cikket? Ki határozza, és határozhatja meg azt, hogy mi jelenik meg egy újságban, blogon a tévében? Van-e létjogosultsága a korhatárnak, a szülő eldöntheti-e, milyen tartalmak jussanak el a gyermekéhez? Azt hiszem egzakt válasz nincs ezekre a kérdésekre, de mindig aktuálisak lesznek, amíg van újság, rádió, tévé, internet és nem határolódunk el a civilizációtól. Azt hiszem, mindnyájan, akik részt vettünk ezen a napon, gazdagabbak lettünk néhány gondolat-tal, és ha eddig nem is, mostantól bizonyára kritikusabb szemmel fogjuk használni a médiát.

Nényei Rózsa

BIOETIKA

A 2020/2021-es tanév 1. szemeszterének egyik választható kollégiumi szakmai kurzusa a bioetika volt, melyet prof. dr. Dux László, az SZTE ÁOK Biokémiai Intézetének egyetemi tanára vezetett.

Az első, október 12-i alkalmon Professzor úr ismertette a bioetika alapvetéseit és alapfogalmait, majd az október 17-i, második időpontban a kurzuson résztvevők tarthattak rövid előadást választott témájukból, melyek feldolgozásához az általános szakirodalmak és a Magyar Orvosetikai Kódex mellett három pápai enciklika nyújtott segítséget, név szerint az 1995-ös *Evangelium vitae*, az 1998-as *Fides et ratio*, valamint a 2015-ös *Laudato si'*. A beszámoló után Professzor úr vezetésével megvitattuk az egyes jelenségek etikai vonatkozásait, valamint összevetettük a katolikus egyház erkölcsi tanításával.

A bioetika kurzus kiváló alkalmat biztosított számunkra, hogy jobban megismerkedjünk az orvostudomány és a környezetvédelem vitatott megítélésű aspektusaival, ezáltal növelve bennünk az élet és a teremtett világ iránti tiszteletet.

Kiss-Pető Apor

KÖZGAZDASÁG

Az ideai közgazdaság kurzus megvalósítására igazán szokatlan módon került sor. Az internetkapcsolat és az online mód sajnálatos korlátoltsága végett a kurzuson résztvevők a galérián, kanapékon ülve vehettek részt a közös ismeret gyarapításban. Kreatív megoldásokban csak úgy bővelkedtünk. Téma: a keresztény felelősségünk a társadalomban. A gazdaság és a gazdagság bibliai alapjait fektet-

tük le majd beszélgettünk a 21. sz vállalkozási és politikai lehetőségeiről. A hallottak alapján az hiszem többünkben felébredt a vágy egy komolyabb társadalmi szerepvállalásra.

Szabó Teodóra

LENGYEL KURZUS

Lengyel nyelvi kurzus indult a szegedi Kaszap István Jezsuita Szakkollégiumban. A nyelvoktatáson való részvétel a kollégisták és a külsős hallgatók számára díjmentes, a tanuláshoz szükséges tankönyvek a diákok számára szintén ingyenesen használhatók a kollégiumban. A kurzusok hétfő esténként kezdődnek és alkalmanként másfél óráig tartanak, egy csoportban az óra közös feladatmegoldással telik. A kurzus célja, hogy a bátrak egy különleges nyelvet társalgás szintjén elsajátítsanak, az Erasmuson részt venni szándékozók pedig felkészüljenek az idegennyelvi környezetre. A lengyelórákon lehetőség van szituációs gyakorlatokat próbálni, nyelvtani- és elméleti feladatokat tanulni, hallás utáni párbeszédet megoldani. A lengyel nyelvtudás a fiatal egyetemisták számára egy kiváló lehetőség a lengyel-magyar barátság ápolására és közös kultúránk továbbvitelére.

Kaliszky Kinga

ÖNKÉPZŐ KÖRÖK

Jordan B. Peterson: 12 szabály az élethez

A félévet megelőző nyáron olvastam el ezt a könyvet. Mikor végeztem vele úgy éreztem, hogy jó volna jobban elmélyülni benne, hogy igazán hatással lehessen a mindennapjaimra. Tudtam, hogy vannak még jópáran a koliban, akik olvasták ezt a könyvet, vagy tervezik elolvasni, emiatt indítottam az alkalmakat. Az önképző célja az volt, hogy a résztvevők elolvassák a könyvet és közös beszélgetés kapcsán közelebb kerüljenek a mondanivalójához, megosszák egymással a gondolataikat az adott témáról. Ebben a félévben az első hat fejezetet dolgoztuk fel, majd tavasszal folytatjuk a maradék hattal. A létszám szerencsére nem lett olyan nagy, hogy ne tudott volna megszólalni mindenki egy beszélgetés alkalmával. Úgy láttam, hogy szívesen voltak jelen a résztvevők, nyitottan álltak a vitákhoz, esetleges nézetkülönbségekhez bizonyos kérdésekben. Az én látókörömet mindenképp szélesítették ezek az alkalmak, hálás vagyok azoknak, akik rendszeresen megjelentek a galérián szerda esténként és megosztották a gondolataikat, tapasztalataikat.

Dreiszker Júlia

Reális önképzőkör

Szenes András, Szczerba Roland, Aszmann Roland és jómagam szervezésében Reális Önképzőt tartottunk a kollégium lakói számára, melynek témája matematika, fizika, biológia és informatika tudományterületek érdekességei és egy-egy kiragadott példán keresztül ezen elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazása volt. A matematika alkalmakon a deriválás és integrálás alapjaival ismerkedhettek meg a résztvevők, a fizika témájú események részben erre

épültek, ahol többek között a fizikában előforduló határértékekről, a fénysebességről, differenciálegyenletekről, valamint a kvantum mechanikáról is szó esett. Ezeken kívül biológiáról is esett pár szó, ahol metabolizmus és reprodukció is témánk középpontjában került. Az informatikán belül néhány érdekesség került elő, a hálózatok témakörből. Az alkalom jó hangulatban telt, egy-egy téma gyakran a megszabott időkereten kívüli diakurzusokat eredményezett. Az önképzőnk iránt kollégistáink részéről is nagy volt az érdeklődés, a résztvevők igazán aktívak, érdeklődőek voltak. Az alkalmak felépítésükben és témájukban egyetemi tanóra felépítését tükrözték, az elméleti háttér elsajátítását követően a kedves hallgatóságunknak a feladatok gyakorlására is lehetősége nyílt.

Aszmann Dániel

Képben vagy? - művészettörténeti önképző

Tudtad hogy kik építették a Stonehenge-t és azt, hogy mire voltak valók a vénusz szobrok?

Csütörtök esténként nyolckor a könyvtárban Dodó (Inges Dorotytya) önképzőjén mindezekre választ kaphatsz.

A legelső alkalmon csináltunk egy gyors áttekintést arról, hogy mivel is fogunk foglalkozni ezeken az estéken. Nagyon megfogó volt, ahogy Dodó kiemelt minden korszakból egy-egy érdekességet és ezekkel rávilágított arra, hogy miért is fontos képben lenni a művészetek terén.

Eddig az őskori és az ókori művészetekről volt szó, a barlangrajzoktól kezdve egészen az antik szobrok színéig. Mindig van pár példa,

amin keresztül kielemezzük az adott kort és a jellemzőit. Azt, hogy az akkori emberek hogyan gondolkodtak, vajon hogyan láthatták a világot. A halál ábrázolása és a túlvilággal való foglalkozás minden esetben előkerült. Csak az ábrázolásformák változtak meg, vagy a technikák, de amúgy ezek örök toposzok.

Amikor új kontextusban hallunk a korábban tanultakról vagy amikor már ismert dolgok kerülnek elő, akkor ott van a felismerés öröme és ezek nagy élményt adnak a hallgatóságnak.

Ami igazán érdekes, hogy pár játékos feladattal úgy elröpül az az egy óra, hogy észre sem veszi az ember. Legvégül pedig az alkalom elején feltett kérdésre kell választ írunk, amiket Dodó értékel és a legutolsó önképzőn majd eredményt hirdet.

Puskás Regina

EGYÉNI KUTATÁSOK

A fotoszintézis energiakonvertáló folyamata a legjelentősebb energiaraktározó, szénakkumuláló és szerves biomassza előállító mechanizmus a Földön. Bármilyen szempontból is nézzük, minden eukarióta élőlény, legyen az egysejtű vagy emlős, közvetve vagy közvetlenül kapcsolatba kerül a fotoszintézissel és annak termékeivel. Kutató munkám során a fotoszintetikus apparátus 2. fotokémiai rendszerének vízbontásra képes alegységét (OEC) vizsgáltam *Chlamydomonas reinhardtii* zöldalga sejtekben. A változos technikákkal mértük a zöldalga sejtek növekedésének ütemét különböző tápoldatban, meghatároztuk különböző technikák alkalmazásával a sejtek fotoszintetikus aktivitását, valamint bizonyos fehérjék relatív koncentrációját immunkémiai detektálás felhasználásával. A munkám során fontos információkat nyertünk a biotechnológiai iparok, ezen belül a biohidrogén előállításának optimális paramétereivel kapcsolatban, valamint lehetőségünk volt e külső degradáló hatásokra igen érzékeny vízbontó apparátus stabilitását, élettartamát megbecsülni. Eredményeim birtokában előzetes céloom helyi TDK fordulón való részvétel.

Aszmann Dániel

Egy szokványos akadémiai kutatás folyamatába nem belelátó - e szempontból laikusnak mondható – személyekben feltehetőleg két, ellentétes pólusú kép élhet a fizikus kutatókról. Egyrészt ott vannak a steril laborkörülmények között dolgozó, mindig fehér köpenyt viselő kísérleti fizikusok, akik mikroszkópok, lézerek, távcsövek, részecskegyorsítók vagy más kisebb épület méretű berendezések közelében töltik életüket. Másrészt említést érdemelnek az elméleti fizikusok, akiknek egyetlen eszköze egy toll és egy köteg

papír. E rögzült archetípusokról nem is feltétlen lenne érdemes vitába szállni, mert összeségében nem állnak túl messze a valóságtól. A kísérleti fizikusok sokszor viselnek fehér köpenyt, de többször ülnek egy irodai dolgozó virtusát is meghazudtolva pályázatból nyert számítógépik előtt a megelőző héten kapott temérdek kísérleti adat feldolgozása közben. Az elméleti fizikus pedig már inkább csak tradicionális okokból vagy daczból használ papírt, számolása-it javarészt már ő is az egyetemi szuperszámítógépen, vagy kisebb munkaállomáson végzi melyre a laptopján jelentkezik be.

A kutatócsoportnál, melynél doktori disszertációm van szerencsém ez évben írni (szegedi Nanoplazmonika Kutatócsoport) a fenti két véglet egyfajta ötvözete honosodott meg. Ha doktori témát nézzük, akkor nagyon ritkán öltjük magunkra a fehér köpenyt, mert olyan nanostruktúrák tervezésével foglalkozunk, amik csak nagyon speciális, a világon pár intézetben rendelkezésreálló berendezésekkel valósítható meg, és lenne így mérhető. Jobban illik ránk az a kép, hogy egy számítógépekkel teli irodában, a fény saját hullámhosszával összemérhető fémrészecskékkel való kölcsönhatásáról futtatunk szimulációkat. Ezekről a szimulációktól azt várjuk, hogy segítségükkel tervezni tudunk olyan struktúrákat, amelyek különféle nanofotonikai jelenségek útján egy a közelükbe helyezett fluoreszcens fényforrás (festék molekula, vagy gyémánt színcentrum) teljesítményét, hatásfokát, irányultságát, vagy legjobb esetben mindegyiket javítani tudják. Egyszerűbb struktúráktól, mint egy hajszál átmérőjénél 1000-szer kisebb fém gömb, haladunk az egyre bonyolultabb, például periodikus mintázatba rendezett rendszerek felé.

Szenes András, Fizika Doktori Iskola IV. évf.

ÖNKÉNTESÉG

A kollégiumi kötelezettségekhez hozzátartozik vagy 8 alkalom önkénteskedés a szeretetkonyhán, vagy 8 alkalom hittan, a jezsuita templom közösségi termében. Tavaly az önkénteskedést vállaltam.

A szeretetkonyhán a szegedi hajléktalanoknak főznek ételt esténként, általában októbertől, amikor beköszöntenek a csípős, hűvös esték. A feladatkörünkbe tartozott az ételosztás, az étkezés közbeni kiszolgálás (só, bors, paprika biztosítása), a mosogatás és legvégül a helyiség kitakarítása. Alkalomadtán sikerült néhány mondatot váltani a vendégeinkkel is, akik szemszögéből látni a mindennapokat egy meglehetősen érdekes élmény volt. Persze ők is kérdezősködtek felőlünk: milyen egyetemre járunk, hány évesek vagyunk, hol lakunk stb. Akadtak azonban olyanok is, akik véleményem szerint nem feltétlen tartoztak a „rászoruló” kategóriába, az okostelefonjaik és a bundakabátjuk alapján, de ez csak személyes vélemény, nekik is szívesen szolgáltunk fel. Az egyik legkedvesebb ember mégis a ferences templom egyik szerzetese volt, aki mindig megnevette a hajléktalanokat, minket és mosolyával jókedvet sugárzott a vacsorához.

Nagyon jó volt megtapasztalni, hogyha az ember levetkőzi az előítéleteit, mennyi mindent láthat meg egy-egy – esetünkben csapzott – külső alatt. Sok olyan alkalom volt, amikor a hajléktalanoknak egy olyan emberséges oldalával találkoztam, amit az utcán mellettük elmenve nem biztos, hogy megtapasztaltam volna.

Nagy Márton

KOLIESTEK

Kollégiumunkban a tanévben minden hónap első csütörtök estéjén úgynevezett „közösségi est” kerül megrendezésre. Ez egy fix közösségi program, melyen a kollégium minden tagjának kötelező a részvétel. Az est felépítése mindig a megszokott rend szerint halad. Az eseményt a Szent József templomban indítjuk, ahol szentmisén veszünk részt. Ezek után, visszatérve a kollégiumba, közös vacsora következik. Mind az ételek elkészítését, mind a vacsorával járó egyéb teendőket a közösségi team intézi/ készíti. Ők már napokkal az esemény előtt megkezdik munkálataikat a háttérben, hogy szép környezetet és finom falatokat biztosítsanak számunkra. A vacsorát a szülinapok ünneplése követi. Mindig az előző hónapban „születetteket” ünnepeljük meg, éneklünk nekik, tortát eszünk. Az esemény kötetlenebb része ezzel lezárul. Minden esten vendéget fogadunk, akinek előadását a vacsora elfogyasztása után hallgatjuk meg. Vendégeink egytől egyik keresztény értékrend szerint élnek, dolgoznak. Életútjukkal, munkásságukkal, tapasztalatokkal inspirálnak minket arra, hogy egyszer majd mi is keresztény értelmiségként éljünk. Az előadást kötetlen beszélgetés követi.

Rónaszéki Júlia

LULKISÉG

REKOLLEKCIÓ 2019

Az idei őszi lelkigyakorlat szeptember 20 és 22 között került megrendezésre. Ez alkalommal Zöldfáson jártunk, ahol egy csendes és természet közeli lelkigyakorlatos házban szálltunk meg. A nyugalmas légkör, csodás tájjal ki egészülve kiváló alapot adott az elmélyülésre.

Az itt eltöltött két nap programját az INIGO csoport tagjai állították össze számunkra, immár sokadik alkalommal. A hétvége a teremtett világ megismerése témája köré épült. Lehetőségünk nyílt kapcsolatba kerülni a természettel, csendes elmélkedés formájában, valamint olyan témákról beszélgettünk többek között, mint a környezetvédelem és a környezettudatosság. Nem csupán ismereteink kiterjesztésére volt lehetőség, hanem egymás megismerésére is. A lelkigyakorlat vezetői vállalták, hogy bármely nekik feltett kérdésre őszintén és nyíltan válaszolnak, ez által belelátva személyes életük alakulásába, szerzetesi életükbe. Azt gondolom, ez mindenki

számára meghatározó és tanulságos beszélgetés volt. Nagy élményt jelentett továbbá a szabadtéri miséken való részvétel, ami segített közelebb kerülni egymáshoz lelki szinten is.

Az év eleji rohanás lecsillapodásáért, illetve a közösségbe frissen érkező gólyák beilleszkedése érdekében is nagyon sok segítséget nyújtott ez a hétvége. Merem állítani, hogy mindannyian élményekkel teli és nyugodtabb lélekkel tértünk vissza a dolgozós hét-köznapokba.

Rónaszéki Júlia

REKOLLEKCIÓ 2020

Október első hétvégéje, napsütéses idő, vidám hangulat, tökéletes alkalom egy rekollekciónak hétvégére. Kollégiumunk közössége október 2-án elutazott Zöldfásra, hogy ott töltsön pár napot a fél éves lelki gyakorlat jegyében.

Még aznap este volt egy ráhangoló beszélgetés István Atyával, amelyben ismertette a programot, illetve gondolatébresztő témákat, kérdéseket vetett fel. Fő célul a csendet és nyugalmat tűzte ki, hogy mindenki tudjon egy kicsit saját gondolataiban barangolni és önmagára koncentrálni.

Másnap, szombaton György Atya vezetésével megkezdődött a lelki hétvége fő része. Először Atya bevezetett egy témát, majd mindenki egyedül elvonult és gondolkodott arról. Végül kerekasztal beszélgetésszerűen mindnyájan megosztottuk véleményünket a többiekkel. A délelőtti fő motívuma a posztmodern volt, azaz a kor, amiben élünk, míg délután ehhez kapcsolódóan arról kellett gondolkodni, hogy ebben a korban mire hív meg bennünket Isten. Mind filo-

zófia, mind hétköznapi oldalát megvizsgáltuk a kérdésköröknek. Kora este volt szerencsénk hallani Atya beszámolóját Sri Lankai missziós tevékenységéről. A napot egy az Atya által tartott szentmisével zártuk.

Vasárnap a kollégiumunk lelki teamjének szervezésében több feladaton keresztül még jobban megismerhettük egymást, de legfőképpen önmagunkat. Először jó tulajdonságainkat kellett leírni, majd ezeket áthelyezni abba az aspektusba, hogy ezekkel hogyan tudjuk gazdagítani a kollégiumi közösséget. A következő feladatban társainkhoz kellett odamenni és róluk mondani jó tulajdonságot. A rekollekció zárásaként István Atya mondott szentmisét délben.

Élményekkel, új tapasztalatokkal és feltöltődve tértünk vissza Szegedre.

Tancsics Patrícia

SZENTSÉGIMÁDÁS

Minden szerdán 20:30-kor összegyűlik a kollégium apraja-nagyja a kápolnában, és Tőkés György SJ vezetésével közösen imádkozunk az oltáriszentségnél. Változó hangerővel zajlik az esemény, néha egy-egy lelkes gitáros vezetésével énekes szentségimádás van, néha viszont csöndben beszélgetünk Istennel. Remek lehetőség ez a nap lezárására, különösen, hogy előtte lehetőségünk van beszélgetésre és gyónásra is György atyával.

A KOLLÉGIUM ADVENTJE

Kollégiumunk az adventi készülődést közös rorátéval fűszerezi meg az épület saját kápolnájában, melyet közösen elköltött reggeli, agapé követ. Ennek mind előkészületei, mind az elköltése remek közösségformáló lehetőség többek között különleges hangulata miatt. Ezen kívül a Szt. József Jezsuita templomban szervezett agapé előkészítésében is ki szoktunk segíteni.

KASZAP ISTVÁN NAP DEC. 17.

*Mit daloljak róla bábeli korunknak?
Hogy tiszta diák volt? Tornászbajnok? Cserkész?
Papjelölt? Százezer piros szekfű közül
az egyik szekfűről mit mondhat a kertész?
S ha mégis így szólna: volt egyszer egy szekfű,
melynek a többi közt úgy izzott a lángja,
mint a földöntúli, mint ibolyántúli sugarú,
gyógyító klinikai lámpa.
Szent volt-e? Ki tudja? Csak az Isten tudja,
kik a fárosz-fényű Szent-jelzőjű tiszták
s a történelemben a Bibliában Isten
szenvedők vágyában sejteti sok titkát.
Ez történt: sokfelé a megkínzott lelkek
kivirultak tőle s csodát zsolozsmáznak
s addig zengik, míg a Pápa úr meghallja
s kihirdeti végül Városnak Világnak.
S ha mást sugalmazna neki a Szentlélek?
Nem: a történelmünk kínzó börtönének
talán kinyíltott egy kis legenda-ablaka*

*s bekacagott a menny és az angyalének.
Baljóslatú szélben szent ecsetként lengett
s igen sok szenvedő megfakult szóttese,
meghervadott lelke megszínesült tőle.
Fejed hitetlenül ráznád: Szép, de mese!*

Mécs László verse sokkal érzékletesebben írja le kollégiumunk névadójának, Kaszap Istvánnak életét, mintha ezt én próbálnám szavakba foglalni. Példakép lehet ő mindnyájunk számára, ezért is tartunk évente az ő tiszteletére egy megemlékező napot. Idén részt vettünk egy közös szentmisén az épület apró, de annál kedvesebb kápolnijában és utána István atya ünnepi agapéra hívta meg az egybegyűlteket.

Nényei Rózsa

KÖZÖSSÉG

GÓLYATÁBOR 2019

Szerencsés és hálás helyzetben voltam a gimnázium végén, hiszen az egyetemre felvettek, nem kellett izgulnom már a továbbtanulást illetően. A szegedi évek alatt azonban valahol laknom kell, de az albérletet nem engedhetjük meg magunknak, hiszen szüleim nagyon kis jövedelemből neveltek fel és tartanak el engem - bár az egyetemi kollégiumra mégsem jogosultam (!) -, így a lakhatásom ügye nagyon fontos lett számomra. Elsődleges az volt a keresésnél, hogy keresztény kollégiumot találjak, ahol nem csak lakótársakra lelek, hanem közösségbe is tartozhatom, ahol a krisztusi értékrend az iránymutató, ahol hitemet is természetesen és bátran megélhettem, és persze nyugodt környezetben tanulni is tudok. Itt tanuló ismerős fiatalok ajánlásaiból és kisebb-nagyobb utánakeresésekből találtam meg a Szent Imre és a Kaszap István Jezsuita Szakkollégiumot, s mind a kettőt megpályáztam és – a Gondviselésnek köszönhetően – mind a kettőbe felvételt nyertem. Már az internetes kereséseken kicsit jobban tetszett a Kaszap Koli, s szívem mélyén is ide vágytam. A választáshoz nagy segítséget nyújtott a kollégiumok által kínált programok listája, ahol a Jezsuita Kollégiumén szerepelt a gólyatábor is, mint indító program.

Augusztus végén érkeztünk és költöztünk le Szegedre mi, gólyák, ahol a kezdeti nehézségeken átesve (elszakadás otthonról, búcsúzás a gimitől, az ismerős környezettől, barátoktól, és másik, eddig ismeretlen városba kerülni) rögtön összeismerkedtünk azokkal az emberekkel, akikkel együtt élünk majd jó pár éven át.

A tábor másnap kezdődött egy közös bemutatkozással és imával. A szervezők nagyon nagy figyelmet fordítottak arra, hogy mi otthon érezhessük magunkat és beilleszkedjünk, megismerhessük egymást és őket is, valamint nemcsak a kollégiumi, hanem az egyetemista

életet is. A programok az egyetemi programokhoz voltak igazítva, mert sajnos néha keresztetkék volna egymást az egyetem és a kolégium által szervezett események. Mivel hatunkból öten orvososok vagyunk, szegény Kinga néha egyedül tengette volna a napjait, de rá is figyeltek a felsőbb éves koleszosok. Amikor mindannyian együtt voltunk, akkor közös biciklizések, imák, beszélgetések, honfoglalózás segítette, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz. Egy kolikörúton és a város megismerését szolgáló – anonyim telefonfüggőket megszégyenítő tervezésű – túrán vehettünk részt, ismerhettük meg még jobban egymást és a várost. Kerékpárral mentünk a város mellett lévő Mélyponthoz, ahol a sötétedésig tartó esten beszélgettünk és hamburgereztünk, csillagokat néztünk és egyre inkább azt éreztük, hogy megérkeztünk, hazaértünk a második otthonunkba. István atya is velünk volt a programokon és sajátos humorával és egyéniségével segített nekünk itt otthonra találni. Az utolsó este kötetlen, éjszakába nyúló beszélgetésbe csapott át. A gólyatábor felejthetetlen élményeket és lelki feltöltődést nyújtott az évkezdésre, így egy kis biztonságérzéssel kezdhettünk a nagy feladatokba.

Azóta úgy érzem Szeged a második otthonom, a kaszapisták pedig a barátaim és a második családom. Sikerült itt igazi barátokat találnom, akik kitartanak mellettem és segítenek azon az úton, hogy egyszer olyan orvos lehessen, aki, ha úgy van, nem csak testet lesz képes gyógyítani, hanem figyel a betegek lelkére is, imádkozó emberként is ott lesz a betegek számára. Úgy gondolom, erre az egyetem nem tanít meg, csak egy befogadó és elfogadó közösség, melyet itt megtaláltam.

Nagy Márton

GÓLYATÁBOR 2020.

A 2020-as évi gólyatábor szeptember 2-án vette kezdetét a Kaszap István Jezsuita Szakkollégiumban. Minket gólyákat, a nap elejétől vártak a felsőbb éves kollégisták, illetve az Igazgató úr, és érkezésünket követően azonnal birtokba is vehettük újdonsült otthonunk ránk eső lakrészeit, majd a délután folyamán a programok.

Rövid ismerkedést követően, ahol fény derült a jelenlévők nevére, szakára – és egy édes rendbontásnak köszönhetően arra is, ki milyen állat lenne –, közösen elköltöttünk egy finom ('kolikészítésű') vacsorát, majd cserkészjátékokkal folytattuk a programot. Az estét egy imával zártuk, Hess atya vezetésével.

A második napunk hasonló módon indult, egy reggeli elmélkedéssel, imával, majd csapatokat alkotva belevetettük magunkat Szeged városának felfedezésébe egy játékos verseny formájában. Ennek ideje alatt bejártuk a napfény városát keresztül-kasul, és közben remek lehetőség nyílt csapattársaink, a többi gólya megismerésére. Az eredményhirdetést és egy újfent ízletes étkezést követően gyors-talpalóban részesítették minket a mindennapi élet kollégiumbeli

mikéntjeiről. Majd egy napsütötte biciklitúra keretén belül meglátogattuk a városhoz közel eső Mélypontot, ahol további ismerkedésre, beszélgetésre volt lehetőségünk.

Másnap ismét imával kezdtük a napot, majd közösen vízre szálltunk egy sárkányhajóval, mellyel kis körutat tettünk a valaha volt legmagyarabb folyó kisebb szakaszán. A táborot és a napot egy közös sütögetéssel zártuk a kollégium kertjében.

Így zajlott hát ezen év gólyatábora, melyért ezúttal is szeretném kifejezni hálámat mindenkinek, aki részt vett benne.

Kígyósi Máté

SZÜLINAPOZÁS

A születésnapok megünneplése a Kaszap kóli életében is fontos szerepet játszik, ezért az ünneplés is különleges keretek közé van foglalva. A közösségi team feladata ezeknek a lebonyolítása, így a közösségi team tagjai közül két jelentkező szervezi a születésnapos köszöntéseket. Mindenki a születésnapja reggelén az ajtajára felragasztva találja a kollégiumi tagok által előre megírt jókívánságokat, vidám üzeneteket. Így a kollégisták egy kis jókedvet csempészhetnek a születésnapos reggelébe, így a nap is jobban/különlegesebben indul, mint a sűrke hétköznapok. Az üzeneteket pedig el lehet tenni és nehezebb napokon újra olvasni, hiszen néha pár jó szó fel tudja dobni az ember kedvét. Ezen kívül valami aprósággal is meglepjük az ünnepeletet, idén mindenki egy poket-könyvet fog kapni, amely valamilyen formában az adott személy érdeklődési körének, illetve személyiségének megfelelő művet fogja tartalmazni. Ezen kívül a minden hónapban tartott kollégiumi esteken is felköszöntjük azokat, akik az előző hónapban ünnepeleték szülinapjukat, éneklünk nekik, illetve szintén a közösségi team egyik tagja minden kollégiumi estre süt két tortát az ünnepeleteknek. Az ételérzékenyeknek sem kell félniük, hiszen az egyik torta mindig „minden mentes”, azaz akinek bármi diétát kell tartania, az is nyugodtan megkóstolhatja, hiszen a kollégium aktuális cukrászmestere rájuk is tekintettel van.

Papp Zsófia

BALLAGÁS

A 2019/2020-as tanévben a világjárvány ellenére sikerült ismételtelen megszerveznünk a ballagást. Eme jeles esemény június 19-én került megrendezésre. A program egy Szentmisével kezdődött a Szent József Templomban. Ezt követően átadtuk a kollégium új konyháját, majd közösen elköltöttük a vacsorát a közösségi teremben. Miután megvacsoráztunk kezdődhetett is az ünnepség. Az első felében a kollégium igazgatójának illetve a Diákbizottság elnökének beszédeit hallgathattuk meg. Ezek után a tanulmányi illetve az igazgatói tanács átadta a ballagó hallgatóinknak a jól megérdemelt okleveleiket.

Ebben az évben ballagó diákjaink: Matolcsy Katalin, Janzsó Annamária, Kapitány Fanni, Móczár Boróka, Németh Georgina és Dreiszker Júlia.

Sok sikert kívánok nekik a kollégium nevében a további életükhöz.

Nagy Nikoletta

A KOLLÉGIUM ÚJ TAGJAINAK BEMUTATKOZÁSAI

A koronavírus járvány miatt a 2019-ben és 2020-ban felvett hallgatók bemutatása is ebben az évkönyvben történik meg:

BALICS KRISTÓF

Végre újból itt vagyok a kollégiumban! Két hetet betegség miatt otthon töltöttem, de ma visszatértem régi-új, második otthonomba. Olyan szeretettel kérdezték és fogadtak most is a drága Kaszapisták, mint amikor egy jó fél éve először itt jártam, vagy amikor felvételizetem.

Sopronban születtem 2000 végén, majd Budaörsre költöztünk, aztán folytatva orientalista vándorlásomat ide húzott a szívem. Sose tudtam igazán jól érezni magamat Budapesten és nem szerettem volna ott egy nagy, személytelen, sokszor a szivatásra kiélezett egyetemen folytatni a tanulmányaimat. Így tavaly -mielőtt leérettségiztem Budakeszin a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban-, a szegedi gyógytornász képzést jelöltem meg első helyen, amit azóta sem bántam meg. Bár még keresem a helyemet ebben az új élet-helyzetben, de annyi biztos, hogy szeretek itt lenni!

Immáron 10 éve gitározom, ami az évek alatt az egyik legkedvesebb hobbimmá vált. Ezen kívül nagyon szeretem a természetet járni, vagy alakítani egy kis kertészkedéssel. Szeretek jófej emberekkel jókat mókázni, beszélgetni.

A célom az, hogy valahogy jobbá tegyem az Istentől kapott szeretettel ezt a világot, a benne élő embereket boldogabbá tegyem. Nagyon szeretek és szeretnék adni, amit talán majd leginkább gyógytornászként és családapaként tudok megélni a mellett, hogy igyekszem szeretettel fordulni embertársaimhoz.

DABÓCZI BENEC

Dabóczi Bence vagyok, első éves orvostanhallgató. Nagy családból jöttem, velem együtt heten vagyunk testvérek, én a legidősebb vagyok közülünk. Érden lakunk egy kertes házban, de az egyetem miatt főleg Szegeden lakom. Ebben sokat segít ez a kollégium, mert a lakhatási körülmények messze itt a legjobbak a szegedi kollégiumok közül, nem beszélve az itteni közösségről. Nekem nagyon fontos, hogy a mindennapokat olyan emberek körében töltsöm, ahol fejlődni tudok, és erre a lehetőségek itt maximálisan adóttak. Tanulmányaimat sok iskolában folytattam, főleg a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolában és a Budapesti Piarista Gimnáziumban, ahol érettségiztem. Szabadidőmben szívesen űzök technikai sportokat, főleg downhill-ezni, és hegyet mászni szoktam. Ezekon kívül a zongorázás a másik hobbim, lassan több mint tíz éve, hogy elkezdtem játszani a hangszeren.

EÖRDÖGH VIKTÓRIA RÉKA

„Sziasztok! Eördögh Viktória Réka vagyok, negyedéves orvostanhallgató. Budapesten születtem egy háromgyermekes család legkisebb tagjaként. Sokáig nem hagytam el a 16. kerületet, így vidám és szép környezetben nőhattunk fel a két bátyámmal, Danival és Norbival. Nagy örömmre 14 évesen felvettek a Gödöllői Török Ignác Gimnázium angol kéttannyelvű osztályába, ahol gyorsan nagy szerelmese lettem a nyelveknek. Érettségi után, 19 évesen Párizsba költöztem, hogy elkezdjem önálló életemet: dolgozzak, egyetemre járjak és megtanuljak franciául. Hamarosan szüleim is követtek Franciaországba, hogy támogassanak és ők is felfrissüljenek. Orvosi tanulmányaimat a Paris Sorbonne 7 - Diderot Egyetemen kezdtem meg és másodévtől a Szegeti Tudományegyetemen folytattam. A Jóisten vezetésének tartom, hogy Budapest helyett Szegedre költözhettem vissza, így kedvesemmel, Ambrussal is több időt tölthetek. A jövőben, mint arc- és állcsontsebész szakorvos szeretnék dolgozni. Kedvenc bibliaszövegem: Példabeszédek 2:7-11.

KALISZKY KINGA

Kaliszky Kinga vagyok, Budapesten születtem és idén kezdtem el tanulni kommunikáció-és médiatudomány szakon Szegeden. A gimnáziumban rengeteg különóra jártam, ahol rajzolással, zenéléssel és sportolással foglalkoztam. Hét éven keresztül vívtam, mindig követtem a sporteseményeket, és magam is gyakran versenyeztem. Az egyetem miatt sajnos a sportot abba kellett hagynom, de azért néha még most is részt veszek a vívóedzéseken.

Azért jöttem Szegedre, mert szeretem a változatosságot és még sosem éltem Budapesten kívül más városban. Szerencsére van egy ikertestvérem, akivel mindig összekevernek, és aki szintén velem tette meg ezt a lépést, így a családomtól sem szakadtam el. Amikor beadtam a jelentkezésemet a kollégiumba, már egyedül jöttem ide, a testvérem a Tisza túloldalán választott kollégiumot. A Kaszap István Szakkollégiumban úgy érzem, hogy megtaláltam a helyemet. A programok, a kórus, a spontán szervezett események miatt nem aggódom, hogy tétlenül telnek a napjaim. Mivel a nyelvtanulást fontosnak tartom, ezért idén elkezdtem lengyelül és olaszul

tanulni. Az egyetem mellett a szabadidőmben szívesen olvasok vagy sportolok.

A jövőben szeretnék a kultúra világában dolgozni, hogy a művészeti alkotások nagyobb figyelmet kapjanak, és mint érték, ne vesszenek el. Szeretnék a világon minél több helyre eljutni, mert az utazások maradnak meg a legszebb élménynek. Örülök, hogy Szegedre jöttem és hozzám hasonló fiatalok között, jó közösségben lehetek. A hittanórák, a tanulmányi napok és a kollégiumi estek nagyban segítik, hogy a terveimet véghez vigyem és megvalósítsam az álmaimat.

KARDA BORBÁLA

Karda Borbála vagyok, ötödéves fogorvostanhallgató. Marosvásárhelyről érkeztem, és Erasmusos hallgatóként töltöttem Szegeden a 2020/21-es tanévet.

Azért Szeged, mert szeretnék az anyanyelvemen tanulni, és csak arra koncentrálni, valamint szeretnék motivációt gyűjteni a tanuláshoz. Azért Kaszap, mert az utóbbi 4 egyetemista évemben a marosvásárhelyi jezsuita kollégiumban laktam, és annyira megszerettem, annyira magaménak éreztem, hogy nem volt kérdés a testvér kollégium.

Fontos számomra a közösség, az, hogy valahová tartozhatok, fontos a lelkiség és ugyanakkor az „ereszdelahajamat” is. Szeretek barangolni, szemlélődni, rácsodálkozni a teremtett világra. Foglalkoztatnak a madarak, a festészet, érdekelnek a filmek, a színház, a tánc.

KÍGYÓSI MÁTÉ

Kedves olvasó!

Köszöntelek bemutatkozásom rövid soraiban! Illő módon magamat 'térben és időben elhelyezve' elmondható, hogy huszonegyéves, budapesti származású, kémia szakos hallgató vagyok, aki ezen tanulmányait a tavalyi (2019-es) év folyamán kezdte. Bár az általam választott szak első ránézésre nem feltétlen tükrözi ezt egyértelműen, de életem jelentős részében tanárként szeretnék majd tevékenykedni, hisz az ifjúság nevelése, pártfogása az, amit igazán hivatásomnak érzek, ez az, melyről úgy gondolom igazi szenvedéllyel tudnám csinálni. Bár a szakkollégiumunk tagjává csak idén váltam és így megeshet kevesebb időt töltök majd el itt, szívből remélem, hogy ezen és ehhez köthető szenvedélyeim sikerül mihamarabb a közösségünk javára kibontakoztatni, annak szolgálatába állítani.

KIRÁLY GYŐZŐ ANDRÁS

Király Győző András vagyok, elsőéves orvostanhallgató. Születem 2001. június 20-án, Budapesten. A Szentendrei Református Gimnáziumból érkeztem Szegedre, ennek ellenére katolikus vagyok. Budapesten életemet főleg a sportolás töltötte ki, főképp a kajak, futás, erősítés, falmászás, de télen számomra elengedhetetlen volt a síelés is. Maradék időmet őröm vezetése, illetve más cserkészprogramok töltik ki. Eddig ugyan csak 5 és fél hetet töltöttem Szegeden, de a kollégiumi programoknak (foci, lelki hétvége és még sorolhatnám) és az egyetemi csoportomnak hála a város és az egyetem is már a szívembe költözött.

KISS-PETŐ APOR

Kiss-Pető Apornak hívnak, azonban a szent keresztségben az Apor Vilmos nevet kaptam Győr boldoggá avatott vértanú püspökének a tiszteletére. Szegeden születtem 2000. január 23-án, ugyanakkor Jánoshalmáról származom, mely egy kisváros a jelenlegi Bács-Kiskun megye felső-bácskai részében.

Idén érkeztem a Kaszap István Szakkollégiumba, harmadéves történelem–vallástudomány szakos baccalaureandus hallgató vagyok. A történelmen belül leginkább az egyház- és liturgiátörténet, valamint a helytörténet érdekel, kutatóként is ezekkel szeretnék majd foglalkozni. Támogatom a hagyományos római katolikus lelkiséget, a szegedi régi rítusú közösségben ministránsi tiszteletet töltök be.

Leendő történészként fontosnak tartom, hogy a köztudatban egy helyesebb múltkép terjedjen el, melynek eszközei a különféle történelmi tévhitek eloszlátása, valamint hogy a múltat ne a jelen perspektívájából próbáljuk megérteni, hanem a lehetőségeinkhez képest minél teljesebb társadalmi, vallási, életmód- és mentalitásbeli valóságában szemléljük.

Szabadidős elfoglaltságaim is rendre a históriához kapcsolódnak: régi pénzeket, bélyegeket gyűjtök, ezenkívül hat éve családfát kutatok, valamint szívesen nézek és elemzek régi magyar történelmi és művészfilmeket. A sportokból a sakkot és az úszást űzöm előszeretettel, emellett nagyobb közösségekkel a metát.

KUTI LILLA

Kuti Lillának hívnak, és immáron 1 éve büszkén mutatkozhatok be SZTE-s orvostanhallgatóként. Képes vagyok hamar megtalálni a helyem egy új környezetben, ezért tartok több helyet is az otthonomnak. Az egyik ilyen hely a szívemhez nagyon közel álló Erdély, ahol a kiterjedt rokonság nagy része lakik és ahol jómagam is sok időt töltök el, ha tehetem. Másodikként a kertvárosi hangulatú Pesterzsébetet említeném, ahol egészen a gimnázium végéig laktam családommal. Itt a Lázár Vilmos Általános Iskola ének-zene tagozatán, majd a városba bekerülve az Eötvös József Gimnázium nyelvtagozatán végeztem tanulmányaimat. Most pedig már Szegedet is hozzáadhatom a listámhoz, mint harmadik helyezett. Egészen kiskorom óta megszámlálhatatlan dolog teszi ki az érdeklődési körömet, ugyanis úgy vélem, hogy mindennek megvan a maga szépsége, csak rá kell áldozni az időt, hogy megtaláljuk azt. Ezért igyekszem minden napomat úgy megélni, hogy később ne legyenek megbánásaim. Alig vártam, hogy megkezdhessem Szegeden az egyetemi éveimet, hisz tisztában voltam, mennyi lehetőséggel szolgálhat a kollégiumunk és maga a város is. Teljességgel kijelenthetem, hogy egyikük sem hagyott cserben, nagyon hálás vagyok a közösségünkért és az izgalmas mindennapokért. Négy éves korom óta mindig is az volt az álmom, hogy orvosná váljak, ezért

igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy annak a bizonyos négyéves kislánynak valóra váljon az álma. Az időm nagy részében önkénteskedem és városfelelősi pozíciót töltök be az Amigos a gyerekekért Alapítvány szegedi csapatában. Emellett, ha időm engedi zongorázom, gitározom, kosárlabdázom és persze beszélgetek.

NAGY MÁRTON

Nagy Márton vagyok. 2019-ben kezdtem a Szegedi Tudományegyetem általános orvosi karán tanulmányaimat, szerencsére a középiskola után rögtön, és mostanra sikeresen teljesítettem az első félévet. A várost már középiskolás koromban megszerettem, és nem bántam meg, hogy ide jöttem Pest helyett. Itt rengeteg olyan embert ismertem meg, akik átsegítenek a nehézségeken és megoszthatom velük örömeimet is. Mára Szeged a második otthonomná vált, nagyon fontosak lettek a kollégiumi társaim. Igazi befogadó közösségre, értő, hívő társakra találtam itt.

Egyedüli gyerekként furcsa volt az eljövétel otthonról mind nekem, mind a szüleimnek, hiszen 18 évig csak hárman voltunk. Együtt mentünk kirándulni, nyaralni, együtt töltöttük el a legtöbb időt.

Szerencsére mindennap tudjuk tartani a kapcsolatot telefonon és mivel a Szegedhez viszonylag közeli Nagykőrösön lakom, ezért a hazajárás szinte minden hétvégén megoldható.

Szabadidőmet szeretem aktívan eltölteni. Nagyon szeretek túrázni, sétálni, zenét hallgatni, magam is gitározom, most már csak hobbi szinten. Ugyancsak szeretek sportolni és egyetem mellett is igyekszem minél többet eljárni edzeni, hétvégeente pedig kosarazni a koleszos társakkal. Ha időm engedi és nem kell készülni sem demóra, sem vizsgára, a szüleimmel továbbra is járok túrázni és világot látni, utazni. Néha jól esik csak „lenni”, ilyenkor szívesen kapcsolok be egy filmet, vagy hallgatok zenét és csak élvezem a semmittevést.

Mindemellett természetesen a tanulmányaimat is szeretném minél alaposabban, hatékonyabban végezni és a lehető legtöbb dolgot megjegyezni és megtenni, hogy minél jobb eredményekkel zárjak egy-egy időszakot. A koliban már az elején részt vehettem egy tanulásmódszertani kurzuson. Néhány dolog elsajátításával meggyűlt a bajom, de ennek köszönhetően már van egy jól bevált módszerem a tanuláshoz. Bízom benne mindezek elvezetnek ahhoz az elsődleges célomhoz, hogy orvos, mégpedig jó orvos legyek.

NÉNYEI RÓZSA

Piroska, Lujza, Rózsa, Berci, Gyurka, Maja, Gyöngyvér, Eszter. Nyolc látszólag random név egy idegennek, de nekem ők a családom, a testvéreim. Én vagyok a harmadik, Nényei Rózsa elsőéves orvostanhallgató, cserkészvezető, szakkollégista, a tánc szerelmese, de a barátaim csak húsimádónak hívnak.

Budapesten nőttem fel a hét testvéremmel együtt egy igen muzikális családban. Mindannyian játszunk valamilyen hangszeren, amiből szó szerint egy kisebb zenekar szokott összeállni a családi ünnepeken. Én legidősebb nővéremet, Piroskát követve csellózni tanultam nagycsoportos óvodás koromtól kezdve. Gyakran duóztunk együtt hangversenyeken, családi eseményeken. Általános iskolában és gimnáziumban is jártam énekkarba, máig szívesen éneklek (persze ennek a szomszéd szobában élők nem mindig örülnek).

A zenén kívül ez életem másik meghatározó, talán a legmeghatározóbb pontja a tánc. Óvoda alatt a Budai Táncklubban jártam művészi tornára, később tanultam jazz balettot, majd negyediktől kezdve 8 éven át balettot. Ezzel párhuzamosan más műfajokat is kipróbáltam a hip-hoptól kezdve a néptáncon át az amerikai szteppig majdnem mindent. Egy kis tánccal bármikor jó kedvre tudom magam deríteni (másokat is igyekszem, de nem mindig jön össze).

Természetesen nemcsak a művészet fontos az életemben, hanem a közösség is. Harmadikos korom óta cserkészkedem, a legjobb barátaim is mind ide tartoznak. Nagyon sok élménnyel,

élettapasztalattal gazdagodtam és gazdagodom folyamatosan azáltal, hogy cserkész vagyok.

Lényegében ezek miatt jöttem ebbe a kis létszámú kollégiumba: családias, nyitott közösség és ezeket mind meg is kaptam!

PUSKÁS REGINA LILIÁNA

Puskás Regina vagyok, Szombathelyen születtem 2000-ben. Itt jártam általános iskolába és gimnáziumba is. Jelenleg pedig az SZTE Általános Orvostudományi karán tanulok, idén kezdtem meg az első évetem.

Először tizenkettedikes koromban jártam Szegeden és annyira megtetszett a város, hogy végül elsőnek jelöltem meg. Nem tudtam pontosan mi vár rám, de most úgy látom, hogy jó döntés volt ide jönni, szakkollégiumba jelentkezni. Hiszen a sok közös program a koliban és az egyetemen tanultak segíthetnek abban, hogy egész ember és jó orvos lehessek.

Ha van egy kis időm szívesen sétálok, túrázok, olvasok vagy hegedülök. Mert az egyetemi évek alatt is fontos nekem, hogy tudjak foglalkozni a zenével.

RÉVAI PAULA

Jelenlegi kedvenc szavam, az „eszméletlen”, szeretem a tejcsokoládés túrórudit és félek a kutyáktól (utóbbiban javuló tendenciát mutatok). Révai Paula vagyok, 2002 áprilisában kezdtem pályafutásom az életben. Azóta boldogítom környezetem, köztük 3 testvérem, noha a legkisebb csak 2005-től élvezhette társaságomban a létet. Kikerülve a Pumuckli csoportból rémisztő volt először iskolapadba ülni, ráadásul mindenkinek magyarázkodnom kellett a jelem miatt (bika). Akkor még nem is sejtettem, hogy 12 évvel később egy „mélypont” nevezetű helyen fogom bevallani jelenlegi kollégiumi társaimnak, hogy mi is volt a jelem... Az általános iskolából kikerülve a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, ahol a kivételes Szent Cecília osztály tagjaként voltam jelen. Kivételességünk tagadhatatlan volt. Azon szerencsés utolsó évfolyamba tartoztam, akik még elmerülhettek a latin nyelv rejtelseiben és egyben elsők közt tapasztalhattunk meg a mindennapos testnevelés jótékony hatásait. Osztályommal eltemettünk egy rátermett hullát (egy kis előadás keretein belül) és egy lelkigyakorlat folyamán nem csupán spirituális élményekkel gazdagodhattunk, hanem egy alkalommal néhányunknak még az a lehetőség is megadatott, hogy segítségére lehettünk a helyi bűnüldöző szerveknek. Gimnáziumi éveim életre szólóak voltak, azonban nem bánom a továbblépést és boldogsággal tölt el, amikor kimondhatom, hogy a Szegedi Tudományegyetem Pszichológia szakán vagyok első éves hallgató.

Mindössze 3 hete tartózkodom a városban, lakom a kollégiumban és mégis olyan, mintha mindig is ide tartoztam volna! Az érzés, ami bennem van egy szóval leírható „ESZMÉLETLEN”!

SZABÓ CSENGE

Szabó Csenge vagyok, elsőéves orvostanhallgató. Budapesten születtem, azon belül Újbudán, ahol azóta is lakom családommal. Két bátyám van, a nagyobbik már házas, két imádnivaló gyerekkel. Nyolcadikig a Don Bosco Katolikus Iskolába jártam, ami csak pár percre volt tőlünk, gimnáziumom pedig a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium volt, ami szintén csak negyed órára volt. Így úgy éreztem, hogy egészen tizenkettedikes koromig egy burokból élek, és jót tenne nekem a környezetváltozás. Így esett a választásom Szegedre, amit azóta sem bántam meg.

Szabadidőmben szeretek sütni, főzni, színházba járni, és bármit csinálni, ami zenével kapcsolatos. Csak gimnáziumban találtam ki, hogy orvos szeretnék lenni, de azóta nagyon elszánt vagyok. Ha majd elvégzem az egyetemet szeretnék segíteni az embereknek, főleg azoknak, akik nem feltétlen tehetik meg, hogy egy előkelő kórházba menjenek gondjaikkal.

Eddig a gyógyszerészkar Semmelweis Ignác kollégiumában laktam, és nagyon örültem, amikor megkaptam a lehetőséget, hogy átköltözzem ide. Noha eddig két napot töltöttem kollégiumotokban, rögtön megtetszett az a családi légkör, ami belengi a helyet. Remélem mihamarabb lesz alkalmam mindannyiótokat megismerni jobban.

TANCSICS PATRÍCIA

Tancsics Patrícia vagyok, 2002. január 4-én születtem Szombathelyen. Vépen egy Szombathely melletti kisvárosban lakom, de az általános iskolát és a gimnáziumot is Szombathelyen végeztem. 2020-ban érettségiztem az ELTE Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumban.

Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karán vagyok első éves orvostanhallgató. Számomra nem volt kérdés, hogy melyik egyetemet válasszam, már a gimnázium elején eldöntöttem, hogy Szegeden szeretném folytatni tanulmányaimat. Nagyon megtetszett a város, a környezet és a képzésről is jókat hallottam.

8 évig versenyszerűen társastáncoltam, de ez ma már csak hobbi. Ezenkívül szeretek olvasni, sportolni, színházba járni és túrázni. Jövőben szeretnék orvosként az embereknek segíteni, illetve a kutatás is érdekel.

Ugyan még csak pár hónapot töltöttem el a Kaszap István Jezsuita Szakkollégiumban, de már most érzem, hogy nagyon jó helyre kerültem. A közösség összetartó, rengeteg közös programot szervezünk. Emellett lelki támogatást is kapunk, ami támogatja szellemi fejlődésünket.

KÉPEMLÉKEK

BALLAGÁS 2020

BALLAGÓK

TANULMÁNYI NAP

ÉLETKÉP

KOLIST VENDÉG: BELLOVICS GÁBOR SJ

KOLIST VENDÉG: TERESA WOROWSKA

KOLIEST VENDÉG: HOFHER JÓZSEF SJ

KÉSZÜLŐDÉS A LELKI ESTRE

KERTRENDEZÉS 2019.

TANULMÁNYI NAP

GÓLYATÁBOR 2020.

IGAZGATÓI FÓRUM

2019. REKOLLEKCIÓ (ZÖLDFÁS)

GÓLYATÁBOR 2020.

SZAKKOLLÉGIUMI TAGOK

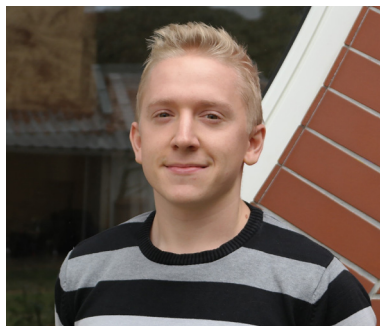
ÁRKOS BORBÁLA
SZTE-ETSZK

ASZMANN DÁNIEL
SZTE-TTIK

ASZMANN ROLAND
SZTE-TTIK

BALOG PÉTER
SZTE-GYTK

BOKOR LÍVIA
SZTE-ÁOK

BRASSÓ BÁTOR
SZTE-ÁOK

HERGÁR MIHÁLY
SZTE-ÁOK

INGÉS DOROTTYA
SZTE-TKK

JANZÓ ANNAMÁRIA
SZTE-ÁOK

KAPITÁNY FANNI
SZTE-ÁOK

MÁRTON SAROLTA
SZTE-ÁOK

NAGY KORNÉL
SZTE-GYTK

NAGY NIKOLETTA
SZTE-BTK

PAPP ZSÓFIA
SZTE-ETSZK

RÓNASZÉKI JÚLIA
SZTE-JGYPK

SZABÓ TEODÓRA
SZTE-BTK

SZCZERBA ROLAND
SZTE-GTK

SZENES ANDRÁS
SZTE-TTIK

TARDY KATALIN
SZTE-GYTK

**A KOLLÉGIUM
MUNKATÁRSAI**

P. HESS ISTVÁN SJ.
IGAZGATÓ

SZMESKÓ GÁBOR
TITKÁR

KIRÁLY IMRE
GONDNOK

